

788

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 18 czerwca 2002 r.

w sprawie warunków przyznawania funkcjonariuszom Straży Granicznej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg.

Na podstawie art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszowi Straży Granicznej, w służbie stałej i przygotowawczej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Funkcjonariuszowi, który pełni służbę przez część roku kalendarzowego, nagrodę roczną przyznaje się, z zastrzeżeniem ust. 3, proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby, w wysokości 1/12 uposażenia, o którym mowa w § 3, za każdy miesiąc kalendarzowy służby.

3. Funkcjonariuszowi, który na skutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą nabył prawo do renty inwalidzkiej albo poniósł śmierć, nagroda roczna za ostatni rok służby przysługuje w wysokości określonej w ust. 1 bez względu na okres służby pełnionej w tym roku.

§ 2. 1. Do okresu służby, od którego zależy wysokość nagrody rocznej, nie wlicza się miesięcy kalendarzowych, w których funkcjonariusz:

- 1) korzystał z urlopu bezpłatnego,
- 2) nie zachował prawa do uposażenia za okresy niewykonywania obowiązków służbowych, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- 3) był tymczasowo aresztowany albo zawieszony w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie karne lub dyscyplinarne będące przyczyną aresztowania lub zawieszenia zostało umorzone prawomocnym orzeczeniem bądź funkcjonariusz został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

2. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy umorzenia postępowania karnego z powodu przedawnienia lub amnestii.

§ 3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z do-

datkami o charakterze stałym, należne funkcjonariuszowi w ostatnim dniu służby wliczanym do okresu, za który przysługuje nagroda.

§ 4. Nie ustala się uprawnień do nagrody rocznej, jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który przyznawana jest nagroda — do czasu zakończenia tego postępowania.

§ 5. 1. Nagrodę roczną obniża się od 20% do 50% za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz:

- 1) popełnił przestępstwo inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu,
- 2) naruszył dyscyplinę służbową w czasie służby, jeżeli w przeprowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym został prawomocnym orzeczeniem uznany winnym zarzucanych mu czynów,
- 3) nie wywiązywał się z obowiązków służbowych, co zostało stwierdzone w opinii służbowej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, decyzję o obniżeniu wysokości nagrody rocznej podejmuje przełożony, o którym mowa w § 11, uwzględniając w szczególności charakter popełnionego przestępstwa lub przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki w służbie.

§ 6. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadkach:

- 1) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego,
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi za czyn, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, kary dyscyplinarnej:
 - a) wydalenia ze służby,
 - b) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,
 - c) obniżenia stopnia,
 - d) wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
 - e) ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku,
- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby z powodu:
 - a) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż wymienione w pkt 1,
 - b) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy,
 - c) nieprzydatności do służby stwierdzonej w opinii służbowej w okresie odbywania służby przygotowawczej.

§ 7. Obniżenie lub nieprzyznanie nagrody rocznej, o których mowa w § 4 i 5, następuje za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda roczna została wypłacona, następuje za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją,
- 2) funkcjonariuszowi wydano opinię, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 3 lub w § 6 pkt 3 lit. b) i c).

§ 8. 1. Wypłata nagrody rocznej następuje nie później niż w ciągu trzech pierwszych miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby należną nagrodę roczną wypłaca się w ostatnim dniu służby.

3. W przypadku śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza pozostających w związku ze służbą, nagrodę roczną wypłaca się niezwłocznie na podstawie skróconego aktu zgonu albo ostatecznej decyzji o stwierdzeniu zaginięcia funkcjonariusza.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi można przyznać nagrodę uznaniową za wzorowe wykonywanie zadań służbowych, w szczególności za dokonanie czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza oraz za służbę w trudnych warunkach wymagających znacznego nakładu pracy, a także przejawiającemu szczególną inicjatywę w służbie.

2. Nagroda uznaniowa jest przyznawana na pisemny wniosek bezpośredniego przełożonego. Przepis § 11 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Zapomoga może być przyznana w przypadku zaistnienia okoliczności powodujących wzrost kosztów utrzymania funkcjonariusza i członków jego rodziny, jeżeli dochody i posiadane zasoby finansowe nie pozwalają na zaspokojenie ich niezbędnych potrzeb bytowych.

2. Zapomogę przyznaje się na wniosek funkcjonariusza, związku zawodowego funkcjonariuszy lub z własnej inicjatywy uprawnionego przełożonego funkcjonariusza.

§ 11. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi Komendantowi Głównemu Straży Granicznej i jego zastępcom.

2. Komendant Główny Straży Granicznej przyznaje nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi kierownikowi jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, komendantowi oddziału Straży Granicznej, komendantowi ośrodka szkolenia Straży Granicznej i Komendantowi Granicznej Placówki Kontrolnej Straży Granicznej Warszawa-Okęcie oraz ich zastępcom. Komendant Główny Straży Granicznej może przyznawać nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi wszystkim funkcjonariuszom, z zastrzeżeniem ust. 1.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej, komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej i Komendant Granicznej Placówki Kontrolnej Straży Granicznej Warszawa-Okęcie przyznaje nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi odpowiednio funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w jednostce organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej, oddziale Straży Granicznej, ośrodku szkolenia Straży Granicznej i Granicznej Placówce Kontrolnej Straży Granicznej Warszawa-Okęcie.

§ 12. Przepisy rozporządzenia stosuje się od dnia 16 czerwca 2002 r.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
K. Janik